

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 26/09/2023

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI MƯỜI SÁU)

Phật dạy chúng ta: “**Nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu**”. Chúng sanh có căn tánh khác nhau nên Phật nói ra nhiều pháp môn để phù hợp với căn tánh của các chúng sanh. Có người cho rằng, họ nên tu nhiều pháp để họ chắc chắn có thành tựu. Đây là một ý niệm sai lầm. Người thế gian cũng nói: “**Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh**”. Chúng ta chuyên tâm làm một nghề thì tay nghề của chúng ta có thể đạt đến đỉnh cao trong nghề đó.

Trong “**Tứ Y Pháp**” dạy chúng ta: “**Y trí bất y thức, y pháp bất y nhân, y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa**”. Pháp giúp chúng ta tu hành có thành tựu thì đó là pháp liễu nghĩa. Nhiều người cho rằng pháp môn Thiền là pháp cao, pháp môn niệm Phật là pháp tu của người già, của người căn tánh thấp kém. Chúng ta tu pháp niệm Phật là chúng ta quay trở về với một niệm, dùng câu “**A Di Đà Phật**” để loại trừ vọng niệm, chúng ta muốn làm được việc này cũng không dễ dàng! Hòa Thượng dạy chúng ta pháp thập niệm, mỗi lần chúng ta chỉ cần niệm mười câu “**A Di Đà Phật**” nhưng chúng ta vẫn thường quên không niệm. Phật pháp không có cao thấp! Người căn tánh nhạy bén thì họ có thể tiếp nhận một cách sâu sắc hơn người có căn tánh thấp kém. Chúng ta chọn được pháp phù hợp căn tánh, cả đời chúng ta phải hành trì miên mật thì chúng ta sẽ có thành tựu.

Làm thế nào để chúng ta biết căn tánh của chúng ta phù hợp pháp môn nào? Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: “**Thời kỳ Chánh pháp thì Giới luật thành tựu, thời kỳ Tượng pháp thì Thiền định thành tựu, thời kỳ Mạt pháp thì pháp môn Tịnh Độ thành tựu**”. Thời kỳ Chánh pháp là 500 năm đầu tiên sau khi Phật nhập diệt, thời kỳ này, chúng ta chỉ cần giữ giới là chúng ta có thể thành tựu. Thời kỳ Tượng pháp là 1.000 năm sau khi Phật nhập diệt. Thời kỳ Mạt pháp là 10.000 năm sau khi Phật nhập diệt, chúng ta đang ở giai đoạn đầu của 10.000 năm thời kỳ Mạt pháp.

Thời hiện đại, Internet, điện thoại đã nhiễu loạn tâm thanh tịnh của chúng ta, căn tánh của chúng sanh thời hiện đại rất bao chao, xao động. Thiền là trạng thái mà trong không động, ngoài không dính mắc. “**Trong không động**” là tâm chúng ta không khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta ngày ngày chìm đắm trong vọng

tưởng, phân biệt, chấp trước mà chúng ta cho rằng mình đang Thiền thì đó là chúng ta ngộ nhận. Hòa Thượng nói: “**Người ngày nay, nếu họ ngồi Thiền thì họ sẽ chỉ ngồi vọng tưởng hoặc ngủ gục**”. Đây là lời nhắc nhở chân thành của một bậc Lão tu. Có người, khi họ nằm xuống thì họ khó ngủ nhưng khi họ ngồi xếp chân thì họ ngủ rất nhanh. Một lần khi tôi đến một đạo tràng tu Thiền, tôi nhìn thấy có người vừa ngồi, vừa ngủ thậm chí có người ngáy rất to, khi chúng ta ngủ là chúng ta đang ở trạng thái vô minh. Chúng ta thường miên man trong vọng tưởng nên chúng ta tưởng rằng mình không vọng tưởng! Một số người cảm thấy rất khó khăn khi họ phải ngồi một chỗ, tĩnh lặng niệm Phật, họ cho rằng, khi họ ngồi thiền, tâm của họ trống không nên họ cảm thấy rất nhẹ nhàng, thư thái, trạng thái này thường là do họ đang ngồi thả tâm theo vọng tưởng. Thiền là trạng thái mà chúng ta phải luôn quán chiếu khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình.

Chúng ta có thể trải nghiệm xem tâm chúng ta có an không bằng cách, chúng ta vừa niệm Phật vừa lần hạt, chúng ta niệm mười câu Phật hiệu thì chúng ta lần một hạt, chúng ta có thể giữ tâm thanh tịnh để niệm hết 18 hạt không? Thông thường, chúng ta chỉ lần được ba hạt là tâm chúng ta đã vọng tưởng, tay chúng ta vẫn lần hạt nhưng chúng ta chỉ niệm theo quán tính, tâm chúng ta không còn ở trong chánh niệm. Chúng ta sống trong bao chao, xao động thì dễ nhưng chúng ta rất khó sống trong sự tĩnh lặng, sự kiểm soát. Thí dụ, hằng ngày, chúng ta không biết giải quyết việc nào trước, việc nào sau, không biết việc hôm nay có ảnh hưởng đến việc ngày mai hay không; Khi chúng ta dừng xe, chúng ta chỉ nghĩ đến sự thuận tiện của mình mà chúng ta không biết là mình đang cản trở người khác.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta muốn thành tựu thì chúng ta nhất định phải một môn thâm nhập**”. Tổ Sư Đại Đức đã vì chúng ta mà chọn pháp môn phù hợp với căn tánh của chúng sanh thời hiện đại, Phật Bồ Tát cũng vì chúng ta mà khai thị. Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: “**Thời kỳ Chánh pháp thì giới luật thành tựu, thời kỳ Tượng pháp thì Thiền định thành tựu, thời kỳ Mật pháp thì pháp môn Tịnh Độ thành tựu**”. Chúng ta dùng câu “**A Di Đà Phật**” để giữ chặt tâm, kiểm soát vọng tưởng, dùng một niệm để loại bỏ những vọng niệm khác. Nếu không có câu “**A Di Đà Phật**” thì tâm chúng ta sẽ sinh khởi vọng niệm trùng trùng.

Chúng ta chọn pháp môn Tịnh Độ là chúng ta nghe theo lời dạy của Phật Bồ Tát, của Hoà Thượng. Hoà Thượng thông tông thông giáo, Ngài có thể giảng pháp môn Mật Tông, Thiền Tông một cách thấu đáo nhưng cả đời Ngài chỉ chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ. Hòa Thượng nói: “**Tôi giảng Thiền cho những người có căn tánh phù hợp với pháp môn Thiền, căn tánh của tôi chỉ hợp với pháp môn Tịnh Độ**”. Một số người cũng từng nghe Hòa Thượng giảng, họ không thực hành nên họ không có thành tựu vì vậy họ bỏ pháp tu. Có những người chọn pháp tu đến tám lần, khi chúng ta đứng ở ngã ba thì chúng ta đã khó lựa chọn cho mình một con đường phù hợp! Chúng ta có một pháp tu vững chắc thì tâm chúng ta sẽ an, người khác muốn ảnh

hưởng, làm tâm chúng ta bao chao, xao động thì chúng ta cũng sẽ không bị dao động. Tâm chúng ta không kiên định, người khác chưa dụ dỗ thì chúng ta đã bỏ pháp tu.

Hằng ngày, lời dạy của Hòa Thượng như tiếng sấm giúp chúng ta có sự cảnh tỉnh. Có người nói, họ học Phật mà giống như ngày ngày họ đang bị mắng, họ không cảm thấy vui. Chúng ta tu hành mà ngày ngày chúng ta vẫn “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, chìm đắm trong “*năm dục sáu trần*” thì chúng ta nghe lời Hoà Thượng giảng sẽ giống như chúng ta đang bị mắng. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền!***” hay: “***Chúng ta tu hành thì những sự tiện nghi chúng ta đáng hưởng, chúng ta cũng nhường cho người khác hưởng!***”.

Chúng ta tu hành là để chúng ta điều chỉnh khởi tâm động niệm, đối trị tập khí xấu ác. Chúng ta phải hướng đến Phật Bồ Tát học tập, chúng ta mang tâm, nguyện, hạnh của Phật làm thành tâm, nguyện, hạnh của mình. Nếu chúng ta chọn được pháp tu đúng thì tâm chúng ta sẽ rất an, không bao chao, xao động. Có người nói với tôi, khi mọi người trong đạo tràng của họ trì chú thì xá lợi rơi từ trên trời rơi xuống, nhiều người cảm thấy huyền bí nên họ tìm đến đạo tràng đó để hứng xá lợi. Tôi chỉ hỏi người đó một câu, những người ở trong đạo tràng của họ có còn “*tham, sân, si, mạn*” không? Nếu họ vẫn còn “*tham, sân, si, mạn*” thì xá lợi rơi xuống có lợi ích gì? Chúng ta tu hành, mục đích là để chúng ta khắc chế được “*tham, sân, si, mạn*”, không còn phiền não, khổ đau.

Hòa Thượng cả đời chỉ một câu “***A Di Đà Phật***” niệm đến cùng. Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm giảng Kinh, nói pháp chưa từng mở đạo tràng dẫn dắt người tu hành, Hòa Thượng không mở đạo tràng, hướng dẫn người tu hành, Ngài đến các đạo tràng khác để giảng Kinh. Hòa Thượng từng nói: “***Khi tôi giảng “Kinh Vô Lượng Thọ” mọi người không đến nghe, mọi người mời tôi giảng “Kinh Bát Nhã”, “Kinh Hoa Nghiêm Áo Chỉ” thì tôi giảng các Kinh đó nhưng tôi lấy “Kinh Vô Lượng Thọ” để chú giải cho các Kinh này***”. Đây chính là Hòa Thượng đã “*Nhất môn thâm nhập*”. Chúng ta vì giáo hoá, giúp ích chúng sanh nên chúng ta xuất phương tiện nhưng trong tâm chúng ta chỉ có một pháp. Hiện tại, chúng ta đề xướng giáo dục chuẩn mực của Thánh Hiền, sau khi làm xong việc lợi ích chúng sanh, chúng ta quay về học với một vị Thầy, niệm một câu “***A Di Đà Phật***”.

Chúng ta muốn có tín tâm, nguyện tâm không dễ dàng nhưng khi chúng ta có tín tâm, nguyện tâm thì tâm chúng ta sẽ rất an. Chúng ta đang vận dụng chuẩn mực Thánh Hiền để giúp chúng sanh, vận dụng pháp môn Tịnh Độ để tu hành. Trên “***Kinh Vô Lượng Thọ***” dạy chúng ta: “***Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm***”. Chúng ta lấy chuẩn mực Thánh Hiền để phát tâm Bồ Đề, lấy pháp môn Tịnh Độ để một lòng chuyên niệm. Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng, một bộ Kinh chỉ đạo, một vị Thầy, một hướng Tây Phương để đi***”. Đây chính là chúng ta “*nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu*”.

Hòa Thượng nói: “**Trong Đại Tạng Kinh, Thích Ca Mâu Ni Phật nhắc đến Tịnh Độ trong hơn 200 bộ Kinh**”. Nhưng có nhiều người cho rằng không có Phật A Di Đà, khi đi ngang qua tượng Phật họ không cúi đầu. Khi một người nhỏ tuổi gặp một người lớn tuổi thì họ cũng phải cúi đầu vậy mà trước tượng Phật họ không cúi đầu thậm chí có người còn phi báng. Có một người đến nhà tôi, họ thấp hương, xá trên bàn thờ Tổ Tiên nhưng họ không cúi đầu trước bàn thờ Phật. Chúng ta phải chọn pháp phù hợp với căn tánh của mình để chúng ta “**tự hành hoá tha**”, chúng ta tự tu và giúp người khác cùng tu, khi chúng ta giúp người thì chúng ta cũng có được lợi ích. Mấy hôm nay, tôi làm đường, xây nhà vệ sinh, xây dựng trung tâm giáo dục cho các con, hằng tuần có khoảng 80 con đến đây học. Đây là chúng ta có tâm vì chúng sanh lo nghĩ, tâm vì chúng sanh chính là Tâm Bồ Đề.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tu pháp môn Tịnh Độ là chúng ta hướng về pháp tu của Bồ Tát Phổ Hiền. Hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền là hiếu, kính. Hạnh của các vị Bồ Tát không giống hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền, hạnh của các vị Bồ Tát chỉ ở một, mười hoặc một trăm Đại Thiên Thế giới, chúng ta tu hạnh Phổ Hiền thì hạnh chúng ta ở tận hư không khắp pháp giới**”. Chúng ta khởi được tâm vì chúng sanh tận hư không khắp pháp giới thì chúng ta mới về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Tâm nguyện hạnh của chúng ta phải giống tâm nguyện hạnh của Phật A Di Đà thì chúng ta mới về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trong các lễ tri ân chúng ta tổ chức, các đạo tràng niệm Phật gần như không tham gia. Đây là do sự phân biệt, chấp trước của mọi người quá lớn.

Hòa Thượng nói: “**Người xưa tu hành có định, có thể khai mở được trí tuệ, người hiện đại tu thiền không thể khai mở được trí tuệ nguyên nhân là do họ chưa buông xả vọng tưởng, phân biệt, chấp trước**”. Nhiều người không biết làm gì để độ chúng sanh nhưng khi họ nhìn thấy người khác làm thì họ cho rằng người đó xen tạp. Chúng ta không thể làm bất cứ việc gì để lợi ích chúng sanh thì chúng ta giống như Hòa Thượng nói, chúng ta là những người “**bất tài, vô dụng**”. Hòa Thượng từng nói: “**Chúng ta nói chúng ta độ chúng sanh nhưng cơm chúng ta không biết nấu!**”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!